

Titlu original (eng.): This side of Paradise

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

JONES, ANNABEL

Fotomodel de conjunctură / Annabel Jones

Traducător: Dan Dobre

București: Editura și Tipografia Alcris, 2022.

ISBN 978-606-736-497-2

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „ROMANTIC”

ANNABEL JONES

Fotomodel de conjunctură

Traducerea și adaptarea în limba română de:

DAN DOBRE

Editura și Tipografia

ALCRIS

EDITURA ALCRIS,
vă recomandă ultimele apariții din
colecția "ROMANTIC":

1127	Patricia Lynn	-O aventură toridă
1128	Anna Moines	-Meandre
1129	Sara Craven	-Depart de lume
1130	Claudia Jameson	-Bărbatul scorpion
1131	Carole Mortimer	-Atracție predestinată
1132	Anna Moines	-Prezența trecutului
1133	Angela Wells	-Crini și trandafiri
1134	Jenna Lynn	-Aventură pe mare
1135	Anna Moines	-Șansa vieții
1136	Diana Matheus	-Altă femeie
1137	Lisa Plumley	-Iubirea regăsită
1138	Anna Moines	-Cele două iubiri
1139	Elaine Robinson	-Căsătoria nu a avut loc
1140	Elisabeth Duke	-Exilatul
1141	Suzanne McMin	-Anotimpul regăsirii
1142	Charlotte Lamb	-Ritualul posedării
1143	Mary Burchell	-Două iubiri trecătoare
1144	Pamela Toth	-Așteptare răsplătită
1145	Leslie Lafoy	-Vacanță prelungită
1146	Anna Moines	-Regrete tardive
1147	Jean Saunders	-Jurnalul Ninei
1148	Margaret Way	-Lebăda albă
1149	Mary Irwin	-În noaptea africană
1150	Kate Walker	Tinerete ratată?

Capitolul 1

Pe cerul albastru nu se zăreau decât câțiva nori albi la orizont.

Apele Mediteranei se opreau pe nisipul alb al plajei, iar în larg, fluturau velele celor care făceau windsurfing.

Majoritatea turiștilor nu reveniseră încă pe plajă de la masa de prânz. Numai o familie cu un copil mic se bălăcea în apa nu prea adâncă, iar pe plajă stătea întinsă pe cearșaf o tânără femeie cu o carte deschisă lângă ea.

Pe Sarah Hewitt o trezise țipătul vesel al copilului. Acum, îl privea zâmbind mulțumită.

Era prima ei zi de plajă și deși se bronza repede și fără probleme, era sigură că nu i-ar fi făcut bine să stea mult la soare în prima zi.

Purta un costum de baie roșu strălucitor, care acoperea

foarte puțin corpul ei zvelt. Avea picioare lungi, bine formate, o talie subțire și sâni prea mari după părerea ei.

Sprijinită într-un cot, părul blond îi cădea până la umeri și-i încadra fața ovală cu pomeți înalți. Avea ochi mari căprui și o gură cu buze pline.

– Da, exact așa mi-am imaginat, o făcu să tresară o voce joasă de bărbat.

Sarah văzu un străin apropiindu-se. Derutată, se ridică ținând cu o mână sutienul pe care-l dezlegase ca să se bronzeze uniform.

În fața ei se opri un bărbat înalt a cărui siluetă acoperea soarele. Deși Sarah nu-i putea vedea prea bine fața, simtea că emana un puternic magnetism. Îi văzu pieptul larg, păros, șortul strâmt și picioarele lungi, musculoase.

– Exact ce căutam, îl auzi ea spunând în timp ce îngenunche pe nisip în fața ei, ca și cum ar fi dorit s-o ia în brațe.

Sarah era atât de surprinsă, încât era incapabilă să se miște.

Ochii lui albaștri contrastau puternic cu pielea bronzată și cu părul închis la culoare.

– Într-adevăr perfectă, murmură el privind-o și făcând-o să roșească.

Când întinse mâna spre ea, străinul zâmbi. Îi mângăie obraji cu vârfurile degetelor, apoi îi puse mâna pe bărbie.

Gestul o scoase pe Sarah din starea de încremenire. Se trase înapoi și se întrebă, derutată, de ce atingerea bărbatului o făcuse să se înfioare.

În mișcarea ei bruscă, uită de sutien. Doar după ce ochii bărbatului se opriră pe sâni ei goi întinse repede mâna după el pentru a-i acoperi.

– De fapt, ce urmăriți? Îndrăzni să întrebe.

Vocea ei suna pierit și se temea că el ar putea auzi inima ei bătând nebunește.

Străinul nu răspunse. Privirea lui rămase la pieptul ei, apoi reveni încet spre față.

Sarah privi în jur și constată ușurată că bărbatul și femeia cu copil mic se jucau încă în apă. Dacă acest străin ciudat nu voia să plece, măcar era în apropiere cineva la care putea apela s-o ajute.

Sarah își încheie grăbită sutienul și încălță sandalele.

– Unde vreți să plecați? Întrebă bărbatul care stătea în genunchi pe nisip, în timp ce Sarah se ridicase și căuta să-și adune lucrurile.

– Lăsați-mă în pace, se răsti ea.

– Dar nu puteți să plecați! Nu știu nici măcar unde vă pot găsi.

O prinse de mână și se ridică în picioare, privind-o în ochi.

– Spuneți-mi la ce hotel stați!

Tonul lui era autoritar, ca și cum era obișnuit ca femeile să

nu-l refuze.

Sarah nu era în stare să se elibereze din strânsoarea lui. Privi fața bărbatului și-i văzu sprâncenele arcuite care-i încadrau ochii albaștri. Se simțea lipsită de apărare, cu genunchii gata să-i cedeze.

Apoi, îl auzi vorbind din nou. De această dată, vocea lui suna mai blând, aproape rugător:

– Trebuie să vă am! spuse străinul. Trebuie neapărat să vă am!

Vocea joasă a bărbatului o înfioră.

„Vrea să se culce cu mine”, înțelese ea cu ochii plini de spaimă. Bărbatul o privea insistent, ca și cum era decis s-o facă acolo, pe loc, fără întârziere.

Speriată și indignată, Sarah reuși să se smulgă din mâinile lui și făcu un pas înapoi.

– Lăsați-mă în pace! se răsti ea întorcându-se să plece.

Străinul o urmă.

– Dar nu înțelegeți? protestă el prinzând-o de mână și obligând-o să se întoarcă spre el. Nici măcar nu știu unde locuiți. Spuneți-mi unde vă pot găsi!

Pe măsură ce trecea timpul, Sarah devenea tot mai furioasă. Clătină din cap și părul ei blond flutură pe umeri. În ochii străinului apără o licărire ciudată.

– Lăsați-mă în pace! repetă ea.

Sarah se grăbi să se îndepărteze.

Bărbatul continuă însă s-o urmărească. Cu picioarele sale lungi, ținea pasul cu ea pe nisipul afânat.

– Dar vă doresc cu adevărat, încercă el din nou. Acum că v-am văzut, vreau să vă am cu orice preț!

Sarah ajunse în sfârșit la locul unde parcase automobilul închiriat. Aruncă lucrurile înăuntru și urcă la volan.

Când demară, aruncă o privire în spate. Străinul o urmărea cu mâinile în solduri, clătinând răzând din cap.

Când opri mașina în fața hotelului, picioarele încă îi tremurau. Rămase un moment nemișcată în mașină și respiră adânc. Îi veneau mii de gânduri în minte. Să meargă la poliție și să anunțe cazul? De fapt, ce să reclame? Străinul fusese desigur insistent, dar nu se întâmplase nimic. În afară de faptul că nu avea niciun martor, era străină în această țară a cărei limbă n-o cunoștea.

În cele din urmă coborî oftând din mașină, își luă lucrurile și încuie portiera. Doar când se îndreptă spre intrarea în hotel își dădu seama că nu se îmbrăcase. Nu putea să meargă în costum de baie prin holul hotelului și să se expună astfel privirilor, dar nici să se îmbrace în fața intrării nu era mai bine.

Traversă grăbită holul cu capul plecat, văzând cu coada ochiului că bărbații întorceau capul s-o privească. După ce ajunse la lift, Sarah respiră ușurată.

„Bun început de concediu”, gândi ea furioasă. „Mai întâi

ne-bunul de pe plajă care mi-a stricat după-amiaza, apoi defilarea asta în costum de baie prin holul hotelului”.

Camera ei era la capătul coridorului. Din balconul mare avea o splendidă priveliște asupra mării. După ce închise ușa, Sarah ezită o clipă. Să facă duș sau să continue în balcon plaja întreruptă atât de brusc?

„Cel puțin aici am liniștea necesară”, gândi ea în timp ce aranja șezlongul. „Aici nu mă va deranja nimeni cu propuneri indecente”.

În timp ce se instala comod pe șezlong, Sarah revăzu mental întâmplarea de pe plajă. Spre surprinderea ei, constată că nu mai era furioasă, dar simțea în schimb o tulburare ciudată, neliniștitoare.

Nu se gândise niciodată că i s-ar putea întâmpla așa ceva. Chiar în prima zi de concediu, un bărbat necunoscut îi vorbise la plajă într-un mod atât de direct, dând de înțeles că cea mai mare dorință a lui era să se culce cu ea imediat, chiar acolo. Ce altceva ar fi vrut să insinueze? *Trebuie să vă am. Trebuie neapărat să vă am!* Mai clar nu se putea. Deodată, i se păru că simte din nou pe față atingerea străinului. Sarah dădu frâu liber fanteziei și-și imagină ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi acceptat propunerea bărbatului. Ar fi fost și acum în brațele lui puternice și ar fi simțit părul creț de pe pieptul lui larg? Prostii! Nemulțumită, clătină din cap. Cum de ajunsese la asemenea gânduri nebunești?

Se foi neliniștită pe șezlong, străduindu-se să se calmeze. Având în vedere ce se întâmplase în prima zi, se gândi că va avea un concediu deosebit de pasionant. Sarah nu era sigură că și-ar dori asemenea emoții. În orice caz, venise aici pentru a-și clarifica sentimentele nu pentru a se lega la cap cu noi probleme.

Deși intenționa demult să-și ia în sfârșit concediu, călătoria spre Cipru fusesse rezultatul unei hotărâri neașteptate. Prietena ei, Mandy Partridge, lucra la un birou de turism și Sarah o rugase s-o anunțe îndată ce va apărea o renunțare de ultim moment. Îi era indiferent unde merge, important era să plece și să se îndepărteze cât mai mult.

După numai două zile, Mandy i-a telefonat spunând că primise o ofertă pentru Paphos, o stațiune pe coasta Ciprului și trebuia să fie la aeroport în după-amiaza următoare dacă nu vrea să piardă ocazia.

Sarah a acceptat imediat, explicând tatălui ei, împreună cu care avea un magazin de antichități în Canterbury, că are nevoie de odihnă. El a îmbrățișat-o și i-a urat drum bun.

Sarah se gândea cu dragoste la tatăl ei. De când îi murise mama, de mai bine de zece ani, nu se mai aveau decât unul pe celălalt. Tatăl său era bucuros că singura lui fiică s-a implicat în munca de la magazin împreună cu el și nu și-a manifestat dorința să practice altă meserie.

Dar hotărât lucru, nici tatăl ei nici magazinul comun nu erau motivele pentru care pleca în acest concediu. Motivul esențial era Charles, prietenul cu care voia să se logodească. Îl cunoscuse cu mai mult de doi ani în urmă, când avea nouăsprezece ani.

Sarah oftă fără voia ei. Cum a putut Charles să-i facă așa ceva?

Charles locuia într-un mic oraș port la mare, la nord de Canterbury. Pleca în fiecare zi la Londra, unde lucra la o mare firmă de avocatură care asigura asistență juridică, mai ales unor societăți ce activau în străinătate.

Munca lui era extenuantă și-i lua atât de mult timp, încât Sarah nu-l vedea decât rareori în timpul săptămânii. Uneori se întâmpla și pentru că ea rămânea adesea peste ora de închidere a magazinului.

Stabiliseră să se logodească foarte curând, în următoarea perioadă de timp, după ce Charles va fi avansat, făcând astfel un pas important în cariera sa.

Singura problemă era familia lui Charles. Părinții lui nu vedeau cu ochi buni legătura lor. Ei considerau că fiul lor ar putea face o partidă mult mai bună.

Oricât de mult o rănea pe Sarah atitudinea lor, iubirea ei pentru Charles era destul de puternică pentru a nu le acorda o atenție.

Apoi, cu două săptămâni în urmă, Sarah a plecat cu mașina

la Londra, să participe la o licitație de obiecte de artă arabă, unde dorea să achiziționeze pentru un client o carte foarte valoroasă legată în piele.

Cartea a fost prezentată cam la începutul licitației și pentru că aproape nimeni n-a părut interesat, Sarah a putut să pună cu grijă cartea în poșetă mai repede decât s-ar fi așteptat.

După aceea, a hotărât să-l surprindă pe Charles la birou, apoi să meargă împreună să ia prânzul. Se pregătea să coboare din mașină pe partea străzii opusă biroului, dar se oprise brusc.

Charles tocmai ieșea din clădire în compania unei femei tinere și drăguțe, cu păr roșcat. El a luat-o râzând după umeri, iar ea l-a privit cu ochi strălucitori.

Sarah rămăsese împietrită, privindu-i de peste drum pe cei doi care păreau foarte apropiați, dovadă că nu erau pentru prima dată împreună, că aveau o legătură foarte strânsă. Sarah a văzut cum femeia a oprit un taxi și în timp ce urca, Charles – Charles al ei – i-a dat o palmă peste fund. Ochii Sarei s-au umplut de lacrimi când a demarat și s-a înscris în traficul intens.

Seara, i-a telefonat lui Charles. El i-a spus că a fost pe drumuri toată ziua și-și petrecuse după-amiaza cu un client din West End, de unde venise acasă abia atunci.

– Cum, după licitație ai venit la mine la birou?